ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

Factors Associated with Sexual Risk Behaviours Among Secondary School Students in Nakhon Phanom Province

ชฎารัตน์ แก้วเวียงเดช* พัดชา หิรัญวัฒนกุล
Chadarat Kaewviengdach*, Phatcha Hirunwatthanakul
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม, ประเทศไทย 48000
The Boromarajonani College of Nursing Nakhon Phanom, Nakhon Phanom University, Thailand 48000

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 330 คน โดยสุ่มจากทะเบียนนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยด้านทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับต่ำมาก และพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างไรก็ตามพบว่า อายุ ($r = 0.162$, $p = 0.003$) ความรู้ ($r = -0.201$, $p < 0.000$) และทัศนคติ ($r = -0.190$, $p = 0.001$) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่มีอายุมากขึ้น จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากขึ้น แต่หากนักเรียนมีความรู้มากขึ้น หรือทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดีขึ้น อาจส่งผลให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง

โรงเรียนและครอบครัวควรให้ความรู้ และปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องและเหมาะสมในเรื่องเพศให้แก่เด็ก เพื่อป้องกันการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเป็นเตรียมความพร้อมให้เด็กก้าวย่างเข้าสู่วัยรุ่นได้อย่างมั่นใจ

คำสำคัญ: ความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

This descriptive research was aimed to study the association between selected factors and sexual risk behaviours among secondary school students in Nakhon Phanom Province. A sample of 330 was selected using multi-stage random sampling from the database of the Secondary Educational Service Area Office 22, Muang District, Nakhon Phanom Province. Students were asked to fill out the questionnaire which included characteristics details, knowledge, attitude, and sexual risk behaviours.

The study found a high mean score of knowledge, low mean scores of attitude and sexual risk behaviours among secondary school students in Nakhon Phanom Province. No association between characteristics factors and sexual risk behaviours among secondary school students. However, sexual risk behaviours were found to have an association with age ($r = 0.162$, $p = 0.003$), knowledge ($r = -0.201$, $p < 0.000$)

ผู้แต่งหลัก (Corresponding Author): *e-mail: kchadarat@hotmail.com

168-177 AW-□□□

and attitude (r = -0.190, p = 0.001) of sexual risk behaviours. Older students were significantly more likely to engage in sexual risk behaviors than those who were not and those who had a higher score of knowledge and a higher score of attitude of sexual risk behaviours were significantly less likely to engage in sexual risk behaviours than those who had not.

Recommendation for schools and families should provide knowledge and the right attitude of sexual risk behaviours for students. These would not only help in protection sexual risk behaviours but also be assured that students are ready in step forward into the adolescent life.

Keywords : Knowledge, Attitude, Sexual risk behaviour, Secondary school student

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัฒน์ที่วิทยาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ผู้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างสะดวกสบาย และยังเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากมีการแลกเปลี่ยน และรับเอาแนวคิดของชาติอื่น ๆ เข้ามา ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาองค์ความรู้ต่าง ๆ เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยียังส่งผลกระทบต่อสังคมไทย โดยผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด คือกลุ่มวัยรุ่น[1] เนื่องจากวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีความคิดเป็นของตัวเอง ชอบค้นหาต้องการการเรียนรู้สิ่งที่แปลกใหม่ ชอบทดลอง ท้าทาย หรือการเลียนแบบพฤติกรรม[2] จึงมีโอกาสถูกชักชวนให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมจากการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ง่าย

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นไทยโดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยวัยรุ่นไทยยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้น จากร้อยละ 19.0 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 27.9 ในปี 2554[3] และจากข้อมูลการสำรวจของสำนักอนามัยเจริญพันธุ์ กระทรวงสาธารณสุข พบว่าวัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 14 - 15 ปี จาก 16 - 17 ปี และมีเพียงร้อยละ 55.1 เท่านั้นที่มีเพศสัมพันธ์โดยสวมถุงยางอนามัย ซึ่งสาเหตุเหล่านี้ทำให้อัตราการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และอัตราการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์สูงขึ้น รวมไปถึงปัญหาการทำแท้งผิดกฎหมาย[4]

จากผลการสำรวจของสำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กระทรวงสาธารณสุข พบว่า อัตราการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นไทยอายุ 15 – 19 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2553 มีอัตราการตั้งครรภ์เพิ่มมากขึ้น จากร้อยละ 55 เป็นร้อยละ 56.1 ต่อ 1,000 คน นอกจากนี้ยังพบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2547 – 2553 จำนวนของแม่อายุระหว่าง 10 – 19 ปี ที่คลอดบุตร เพิ่มจากร้อยละ 13.9 เป็นร้อยละ 16.0 และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยปัจจัยที่มีผลต่อการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นนั้น พบว่า ส่วนใหญ่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกัน หรือการใช้วิธีการคุมกำเนิดที่ไม่ถูกต้อง[4]

จังหวัดนครพนมนับเป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่กำลังประสบกับปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จากรายงานสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครพนม พบว่า อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 13 ปี นอกจากนี้ยังพบว่า การตั้งครรภ์ของวัยรุ่น อายุระหว่าง 10 – 19 ปี มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น คือร้อยละ 14.30 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 15.28 ในปี 2552 และเพิ่มเป็นร้อยละ 17.16 ในปี 2553 และหากพิจารณาอัตราการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นต่อกลุ่มประชากรวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 10 – 19 ปี ในช่วงปี พ.ศ. 2551 – 2553 พบว่าอัตราเพิ่มมากขึ้นจาก 19.81 เป็น 20.46 และ 21.70 ต่อพันประชากร โดยมีแม่ที่อายุน้อยกว่า 20 ปี มากถึงร้อยละ 17 นอกจากนี้ จากรายงานการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ระหว่างปี พ.ศ. 2551 – 2553 พบว่า อัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้นเช่นกันคือ อัตราป่วย 1.73, 3.90 และ 4.91 ต่อแสนประชากร ตามลำดับ[5]

จากรายงานสถานการณ์นี้ จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและอัตราการตั้งครรภ์ในเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นเป็นปัญหาที่วิกฤตและทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ รวมไปถึงอัตราการติดเชื้อในโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ก็มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นเช่นเดียวกัน นับเป็นปัญหาที่จะต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

168-177 AW-□□□

ตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เนื่องจากการแก้ไขปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และการมีเพศสัมพันธ์เร็วก่อนวัยอันควร รวมถึงการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ ทัศนคติ รวมทั้งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของวัยรุ่น ให้ตรงประเด็น มีประสิทธิภาพและใช้ในการกำหนดทิศทางและวางแผนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 1,882 คน มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จากทะเบียนนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรคำนวนของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 330 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะที่พักอาศัย ลักษณะของครอบครัว ค่าใช้จ่ายส่วนตัวประจำเดือน ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน และส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 18 ข้อ 18 คะแนน

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2557 เลขที่ ศธ 0589.5/112 และเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาในนักเรียนอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่าง แนะนำตัว อธิบายรายละเอียดของโครงการ วัตถุประสงค์และขั้นตอนการเก็บข้อมูลให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยเปิดโอกาสให้ตัดสินใจเมื่อเข้าร่วมการวิจัย และยกเลิกการเข้าร่วมโครงการเมื่อใดก็ได้ จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับ และผลการวิจัยจะเปิดเผยในภาพรวมเท่านั้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนัดหมายกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย การพิทักษ์สิทธิ์และวิธีการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจ หลังจากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและนำมาประมวลผลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลการวิจัยถูกวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและไคสแควร์ เพื่อหาความสัมพันธ์ของข้อมูล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

168-177 AW-□□□

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 60.60 และร้อยละ 39.40 ตามลำดับ) โดยมีค่าเฉลี่ยอายุ 13.78 (S.D. = 0.89) ระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 33.90) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ร้อยละ 33.30) และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 32.70) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.01 – 4.00 (ร้อยละ 58.50) รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.01 – 3.00 (ร้อยละ 34.50) โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา (ร้อยละ 89.40) รองลงมาพักอาศัยบ้านญาติ (ร้อยละ 10.60) ลักษณะของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง บิดา มารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 81.10) และครอบครัวบิดา มารดา แยกทางกันหรือหย่าร้าง (ร้อยละ 18.70) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวประจำเดือน < 1,000 บาท (ร้อยละ 44.20) รองลงมามีค่าใช้จ่ายส่วนตัวประจำเดือน > 2,001 (ร้อยละ 36.40) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ข้อมูล	จำนวน (n = 330)	ร้อยละ
เพศ	130	39.40
ชาย	200	60.60
หญิง		
อายุ (Mean ± SD), (Range) 13.78 ± 0.893 (12-16)		
< 13 ปี	135	41.00
14 ปี	115	34.80
> 15 ปี	80	24.20
ระดับการศึกษา		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	108	32.70
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	110	33.30
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	112	33.90
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
คะแนนเฉลี่ยไม่เกิน 2.00	23	7.00
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.01-3.00	114	34.50
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.01-4.00	193	58.50
ลักษณะที่พักอาศัย		
บ้านบิดา มารดา	295	89.40
บ้านญาติ/เช่าบ้านพักหรืออยู่หอพัก	35	10.60
ลักษณะของครอบครัว		
บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน	268	81.10
แยกทางกัน/บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	62	18.70
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวประจำเดือน		
< 1,000 บาท	146	44.20
1,001 - 2,000 บาท	64	19.40
> 2,001	120	36.40

168-177 AW-□□□

ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเท่ากับ 8.45 (S.D. = 1.28) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยด้านทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เท่ากับ 2.92 (S.D. = 0.49) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเท่ากับ 1.46 (S.D. = 0.57) จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมาก ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	Min	Max	$\bar{X}$	S.D.
คะแนนความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	4	10	8.45	1.28
คะแนนทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	1	4	2.92	0.49
คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	1	3	1.46	0.57

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะที่พักอาศัย ลักษณะของครอบครัว และค่าใช้จ่ายส่วนตัวประจำเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า อายุ ($r = 0.162$, $p = 0.003$) ความรู้ ($r = -0.201$, $p < 0.000$) และทัศนคติ ($r = -0.190$, $p = 0.001$) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ปัจจัย	Chi - square	p - value
เพศ	45.195	0.167
ระดับการศึกษา	86.792	0.147
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1.059	0.619
ลักษณะที่พักอาศัย	33.632	0.628
สถานภาพครอบครัว (บิดามารดา)	33.296	0.643
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวประจำเดือน	80.046	0.295
ปัจจัย	**ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)**	**p - value**
อายุ	0.162	0.003*
ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	-0.201	0.000*
ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	-0.190	0.001*

* Significant ($p < .05$)

168-177 AW-□□□

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

เพศ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ถึงแม้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของอนุชิต วรกา และคณะ[6] ที่พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูงมากกว่าเพศหญิงแต่สามารถอธิบายได้ว่า เพศชายและเพศหญิงโดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารที่ไร้พรมแดน ทำให้วัยรุ่นเปิดรับเอาแนวคิดและลอกเลียนประเพณีวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ เข้ามา อีกทั้งการสื่อสารทางอินเตอร์เน็ต ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสเข้าถึงเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเตอร์เน็ตได้ง่ายไม่แตกต่างกันทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยที่พบว่าการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูสื่อปลุกเร้าอารมณ์ กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ จากอินเตอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์[7] ด้วยเหตุผลดังกล่าวและจากการศึกษาจึงอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งชายหญิงสามารถเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศผ่านทางอินเตอร์เน็ตได้ทัดเทียมกัน จึงอาจมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของจารุวรรณ ศรีเวียงยา[8] ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

ระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ทั้งนี้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาครั้งนี้มีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน และเนื่องจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวัยที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและมีพัฒนาการ[9] และยุคปัจจุบันเป็นยุคที่ทุกคนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ไม่ต่างกัน รวมถึงเนื้อหาเกี่ยวกับเพศจากสื่อหลายช่องทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านทางอินเตอร์เน็ต ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิด ความเชื่อ ทัศนคติ รวมถึงเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศที่คล้ายกัน สอดคล้องกับการศึกษาของณิฐินันท์ วิชัยรัมย์[10] ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่านักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีช่วงอายุใกล้เคียงกัน มีการรับรู้ข่าวสารในเรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ และประสบการณ์ที่ได้รับในเรื่องเพศไม่แตกต่างกันมาก ทำให้เด็กวัยรุ่นมีความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ และมีพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศคล้ายๆ กัน เช่นเดียวกับณฐาภพ ระวะใจ[11] ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่าระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการป้องกันการเสี่ยงทางเพศไม่ต่างกัน เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคที่ทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศได้ไม่ต่างกัน จึงน่าจะเป็นสาเหตุทำให้กลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งระดับชั้น ปวช. และระดับชั้น ปวส. มีพฤติกรรมการป้องกันการเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ถึงแม้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา ที่พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนไม่เกิน 2.0 มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียน 2.01 - 3.00 โดยมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงถึงร้อยละ 79.78 แต่อาจอธิบายได้ว่า ผลการเรียนดีอาจเป็นตัวชี้วัดความรู้ ความเชี่ยวชาญเพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น แต่ประสบการณ์หรือทักษะชีวิตส่วนอื่นนั้นอาจจะต่ำ จึงส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย อีกทั้งการควบคุมดูแลที่เข้มงวดของครู และผู้ปกครอง ในเรื่องพฤติกรรม โดยเฉพาะเรื่องเพศ จึงทำให้นักเรียนไม่มีเวลาคิดหรือสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ เหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุพัตรา พรหมเรนทร์[12] ที่ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ลักษณะที่พักอาศัย พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ซึ่งอธิบายได้ในลักษณะเช่นเดียวกับลักษณะของครอบครัว กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา (ร้อยละ 89.40) ทำให้ได้รับการอบรมเลี้ยงดู ได้รับความรัก ความอบอุ่นอย่างใกล้ชิดจากพ่อแม่[13] อีกทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีของสมาชิกในครอบครัวจะมีส่วน

168-177 AW-□□□

ช่วยสร้างครอบครัวให้อบอุ่น พ่อแม่และสมาชิกจะคอยให้กำลังใจและคอยช่วยแก้ปัญหาเมื่อสมาชิกพบเจออุปสรรค ซึ่งวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในบ้านที่มีทั้งพ่อและแม่ คอยให้คำปรึกษา แนะนำ รวมถึงการปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง จะส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ และพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมตามวัย โดยเฉพาะเรื่องเพศ[14] อีกทั้งการควบคุมดูแลติดตาม และการได้รับความรู้ต่าง ๆ การใช้เวลาว่างหรือการทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว จะส่งผลทำให้เด็กไม่หมกมุ่นหรือสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศมากจนเกินไป[15] ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิไล คูณคำ[16] ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การที่นักเรียนยังพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่จะมีโอกาสได้รับการอบรมสั่งสอนให้อยู่ในกรอบทำให้มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศน้อยกว่าผู้ที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว

ลักษณะของครอบครัว พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัว (ร้อยละ 81.10) ที่มีทั้งพ่อและแม่ที่คอยให้ความรัก ดูแลเอาใจใส่ และอบรมสั่งสอนในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัย ซึ่งส่งผลต่อจิตใจและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของเด็กให้พัฒนาในทางที่เหมาะสม จึงมีโอกาสถูกชักจูงให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อย[13] อีกทั้งจังหวัดนครพนมยังมีความเป็นสังคมชนบทอยู่ ครอบครัวส่วนใหญ่จึงเป็นครอบครัวขยาย หรือมีบ้านอยู่ใกล้ ๆ กัน คนในครอบครัวจึงมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก ทำให้สถานภาพของบิดามารดาไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดก็ตาม เด็กยังมีญาติพี่น้องคอยดูแลอบรมสั่งสอนให้ประพฤติอยู่ในบรรทัดฐานของสังคม ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์น้อย[10] และอย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาครั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของเบญจรัตน์ สุทินเผือก[17] ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดาไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน เช่นเดียวกับการศึกษาของ ไพฑูรย์ พันธ์แตง[18] ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในจังหวัดชลบุรี พบว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดา ไม่สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวประจำเดือน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน กล่าวคือ ถึงแม้ว่ารายได้ที่นักเรียนได้รับจะเป็นปัจจัยที่บ่งชี้ถึงสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองเฉลี่ยวันละ 30 - 60 บาท ซึ่งเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน แต่อาจไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือยในทางที่ผิด อันจะนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้[10] อีกทั้งจังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่เล็ก สถานเริงรมย์จึงมีน้อย จึงทำให้การควบคุมติดตามของผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดูแลได้ใกล้ชิดกว่าเมืองใหญ่ ๆ อีกทั้งรายได้ที่นักเรียนได้รับในแต่ละวันถือว่าน้อย จึงทำให้ไม่สามารถไปเที่ยวในสถานเริงรมย์และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจได้เพราะต้องใช้เงินจำนวนมาก ดังนั้นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัวประจำเดือนจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจารุวรรณ ศรีเวียงยา[8] ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ผลการเรียน การอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายที่ได้แต่ละวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อายุ พบว่าเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ($r = 0.16$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.003$) กล่าวคือ นักเรียนที่มีอายุมากขึ้น มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เพิ่มขึ้น ซึ่งอธิบายได้จากทฤษฎีพัฒนาการของวัยรุ่น คือเมื่อวัยรุ่นมีอายุมากขึ้น พัฒนาการต่าง ๆ จะเปลี่ยนแปลงจากเดิม เช่น พัฒนาการด้านร่างกายที่จะทำให้รูปร่างเปลี่ยนแปลงไป และมีแรงขับทางเพศที่เป็นส่วนผลักดันให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมหรืออารมณ์ทางเพศมากขึ้น อีกทั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่แสวงหาประสบการณ์ต่าง ๆ รอบตัว อยากรู้อยากลอง ชอบท้าทาย กล้าแสดงออก[2] จึงมีแนวโน้มที่จะทำให้ถูกชักจูงได้ง่าย[7] นอกจากนี้พัฒนาการด้านการสื่อสารทำให้วัยรุ่นเข้าถึงสื่อเรื่องเพศบนอินเตอร์เน็ตได้สะดวกรวดเร็ว[15] ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ไขนภา แก้วจันทรา และคณะ[19] พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอายุ เช่นเดียวกับการศึกษาของอนุชิต วรกา[6] ที่ศึกษาทักษะชีวิตกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า อายุ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม

168-177 AW-□□□

เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน โดยนักเรียนที่มีอายุมากกว่าจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและมีสัดส่วนในการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า

ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า ความรู้เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ($r = -0.201$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.000$) อธิบายได้ว่า นักเรียนที่มีความรู้เรื่องเพศมากมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์น้อย ทั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีคือ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการเจริญเติบโตด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และจิตใจของตนเองและบุคคลอื่น เป็นสิ่งสำคัญในการวางรากฐานเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิด วิเคราะห์และตัดสินใจในการควบคุมตนเองให้แสดงออกซึ่งการมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม รวมทั้งปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนารวดเร็ว ทำให้นักเรียนสามารถสืบค้นความรู้เรื่องเพศผ่านสื่อต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น การมีความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ดีขึ้น ทำให้รู้จักคิดวิเคราะห์และตัดสินใจที่จะเลือกหรือหลีกเลี่ยงต่อการกระทำพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ดียิ่งขึ้น[20] ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของทวีวรรณ สัมพันธสิทธิ์[21] ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนเพื่อการดูแลร่างกายตัวเอง การปฏิบัติตัวต่อเพศตรงข้ามและการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย เช่นเดียวกับจุฑามาศ นุชนารถ[22] ที่ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิด โดยที่นักเรียนที่มีระดับความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับต่ำ จะมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์สูง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน โดยนักเรียนที่มีความรู้เรื่องเพศมากมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์น้อย

ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ($r = -0.190$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ซึ่งจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าหากเราเริ่มปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องตั้งแต่วัยเด็กให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ จะทำให้เกิดความเชื่อในด้านพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง มีทักษะชีวิตที่เข้มแข็ง และโอกาสเกิดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง ทั้งนี้เพราะทัศนคติเป็นความคิดความรู้สึกที่เกิดภายในตัวบุคคลต่อสิ่งที่พบเห็น แล้วแสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ กัน หากบุคคลประเมินค่าความชอบในแง่บวกก็แสดงว่าบุคคลชอบและพอใจหรือมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น[23] ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุมาลี สวยสะอาด[24] ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมต่ำจะเป็นผู้ที่มีความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง เช่นเดียวกับการศึกษาของวิไล คูณคำ[16] ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี พบว่านักเรียนที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศในเชิงลบจะเป็นผู้ที่มีความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน โดยนักเรียนที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศในเชิงลบจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้พบว่า อายุ ความรู้ และทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา จึงควรเตรียมความพร้อมสำหรับให้นักเรียนในการก้าวไปสู่ชีวิตวัยรุ่นโดยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ให้แก่เด็กนักเรียน เช่น

1. โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา ควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะชีวิตที่เหมาะสมกับสังคมยุคปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นเกราะป้องกันให้เด็กมีภูมิคุ้มกันชีวิตต่อทัศนคติทางเพศที่เหมาะสมได้ นอกจากนี้ ควรพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความรู้ และทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องเพศศึกษา

2. โรงเรียน ควรมีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อให้ทราบและรายงานความประพฤติและปัญหาของเด็กให้ผู้ปกครองทราบ ทั้งนี้ ทั้งโรงเรียนและผู้ปกครองจะได้ร่วมดูแลและให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ในกรณีที่เกิดปัญหาได้ทันท่วงที

3. สถาบันครอบครัว เป็นสถาบันพื้นฐานซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินชีวิตในวัยเด็กที่จะเติบโต ก้าวย่างสู่วัยรุ่นที่มีคุณภาพ ดังนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรให้ความรัก ความ

168-177 AW-□□□

อบอุ่น เพื่อวางรากฐานทางด้านความคิดเชิงบวก เสริมสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ และเป็นแบบอย่างในทุก ๆ ด้าน รวมถึงการเป็นต้นแบบที่ดีงามของการแสดงออกซึ่งการมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมตามบรรทัดฐานทางสังคม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรส่งเสริมให้โรงเรียนจัดตั้งคลินิกเพื่อนใจวัยรุ่นให้ครอบคลุม เพราะการที่เด็กมีที่ปรึกษาจะทำให้ทัศนคติต่อการดูแลตนเองและการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศของเด็กดีขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อเปรียบเทียบลักษณะของพื้นที่ว่าส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ โดยเฉพาะในเขตเมืองซึ่งมีความเจริญทางวัตถุมากกว่า รวมถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะทำให้เด็กเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่ายกว่า ความเสี่ยงอาจจะมากกว่าและอาจมีแตกต่างกันตามลักษณะพื้นที่

References

1. Peerathorn B. Education to Develop Policies and Mechanisms to Promote Equality and Fairness in Society : Full Report of a Series of Research Projects. Phitsanulok : Naresuan University; 2013. (in Thai).
2. Maleewan L. The Relationships between Families' Strengths, Developmental Assets and Self Health Care Behavior in Students at Mahayomsuksa V in Co-education School, Sathon District, Bangkok Metropolis. Journal of Royal Thai Army Nurses. 2014; 15 (3) : 209-217. (In Thai).
3. Siriwan T. Susanha Y. and Nanthawan S. Sexual Values and Sexual Risk Behaviors of Female Adolescents. Journal of Health Promotion. 2005; 2 (3) : 59-72. (in Thai).
4. Bureau of Reproductive Health, Department of Health: Ministry of Public Health. Teenage Pregnancy: Policy, Guidelines and Monitoring and Evaluation 2nd Edition. Nonthaburi : Ministry of Public Health; 2014. (in Thai).
5. Nakhon Phanom Provincial Health Office. Reproductive Health Statistics Reports Nakhon Phanom Provincial Health Office; 2013. (in Thai).
6. Anuchit W. Manirat T. Supreya T. and Nirat I. Life Skills and Sexual Risk Behaviors of Junior High School Students, Kanchanaburi P rovince. Health National Conference on the Role of the 17 Individuals with Behavioral Health on May 14-16; Jomtien Palm Beach Hotel & Resort, Pattaya City, Chonburi Thailand; 2015. (in Thai).
7. Ingkathawornwong T. Kritcharoen S. Pol-in K. and Charoonsak Y. Risk Behaviour from Sexual Activity in Female Adolescents at Vocational School. Songkla Med J. 2007; 25 (6) : 511-520. (in Thai).
8. Jaruwan S. Factors Related to Sexual Risk Behaviors among Grad 2 of Secondary School Students Bangkapi Bangkok. The 7th Academic Meeting National and International Conference. 2015; 1 (6) : 114-122. (in Thai).
9. Suchat S. and Wannee S. Sexuality Education. Bangkok: Thaiwattanapanit; 1988. (in Thai).
10. Nitinan W. A Study of Factors Determining Risk Behaviors Lead to Premarital Sexual Relations among the High School Students, Muang District, Buriram Province. Master of Arts [Thesis]. Bangkok : Silpakorn University; 2002. (in Thai).
11. Nathaphop R. Factors Influencing Sexual Risk Preventive Behaviors of Students in Vocational Education Commission Bangkok Metropolistan. Master of Science [Thesis]. Bangkok : Srinakharinwirot University; 2011. (in Thai).

168-177 AW-□□□

12. Supattra P. Sexual Risk Behaviors in Students of Junior High Demonstration School in Srinakharinwirot University, Pathumwan. Master of Education [Thesis]. Bangkok : Srinakharinwirot University; 2007. (in Thai).
13. Banchong P. Sexual Behavior among Grade 11 Students in a Secondary School in Nakhon Phanom Municipality. J Prapokklao Hosp Clin Med Educat Center. 2011; 28 (4) : 230-237. (in Thai).
14. Chanika S. Nujjaree C. and Yunee P. Factors Effecting Health Behavior in Early Adolescents of Game Addiction. Journal of The Royal Thai Army Nurses. 2015; 16 (3) : 114-121. (In Thai).
15. Weerapong P. Factors of Bangkok Adolescents' Exposure to Sexual Content on the Internet Affecting their Attitudes toward Sex. Bangkok : Panyapiwat Journal. 2014; 5 (special) : 105-119. (in Thai).
16. Wilai K. Factors Influencing Sexual Behavior among Grade 2 Students Ubon Ratchathani. Master of Health Promotion [Thesis]. Ubon Ratchathani : Ubon Ratchathani Rajabhat University; 2010. (in Thai).
17. Bencharat S. Factors Influencing Sexual Abstinence Behavior among Secondary School Students in Samutprakan Province, Thailand. Journal of Public Health. 2010; 40 (3) : 302-312. (in Thai).
18. Phaitoon P. Factors Influencing Intention to Prevent Sexual Risk Behaviors of Female Secondary School Students under the Department of General Education, the Secondary Educational Service Area Office 2 in Chonburi Province. Master of Nursing Community Nurse Practitioner [Thesis]. Bangkok : Burapha University; 2014. (in Thai).
19. Kainapa K. Malinee Y. Kasorn S. and Nutthita P. Relationships between Knowledge, Attitude and Sexual Risk Behaviors among High School Students in Bangkok. Journal of Boromarajonani College of Nursing, Bangkok. 2009; 25 (1) : 60-71.
20. Department Ministry of Education. Transforming Learning Students is the Top Priority : Approaches to Practice, Learning Reform Document No. 2 Reform Project Learning. Bangkok : Kurusapha Printing Ladprao; 2000. (in Thai).
21. Thaweewan S. The Relationship between Knowledge and Practices of Sex Education among Secondary School Students at Non-formal Education Center, Chiang Mai Province. Master of Public Health [Thesis]. Chiang Mai : Chiang Mai University; 2005. (in Thai).
22. Juthamad N. Coital Experience and Contraceptive Practice of High School Students in Suphanburi Province. Master of Science [Thesis]. Bangkok : Mahidol University; 1988. (in Thai).
23. Srisuda W. Attitude towards Sexual Intercourse and Family Planning of Diploma in Vocational Education Students in Chiang Mai Province. Master of Education [Independent Study]. Chiang Mai : Chiang Mai University; 2005. (in Thai).
24. Sumalee S. Psychosocial Factors Related to Sex Risk Behavior among Junior High School Students in Bangkok. Master of Science [Thesis]. Bangkok : Srinakharinwirot University; 2007. (in Thai).

168-177 AW-□□□